

Mi-am închipuit că-ți răspund...

Eugenia Calancea

La ce-ai spus mă gândesc să-ți răspund,
dar n-are rost să-ți spun acum toate
și uite așa-n melancolie iar m-afund,
visez din nou prințese și palate,
cu prinți, zmei și tot mai mulți,
s-alung dorul meu ce vine,
plimbându-mă din nou prin munți.
Aș vrea să știi prin câte am trecut,
încercând s-alung clipele-n jos,
am zburat cu-n înger apoi am căzut,
pe un morman de vise gros.
Veneai furios pe clanță să apeși,
de spaimă inima-mi sărea din piept,
ca un zmeu veninul tău voiai să-l verși,
credeai că sunt prințesă și te-aștept.
Toată viața-i avut un gând ascuns,
te credeam un prinț în soare,
credeam că-n gândul tău eu am pătruns,
dar m-ai lovit unde mă doare.
Nu-ți răspund, nu vreau regret,
nu vreau să vină iarăși ploi,
în visul meu ai fost un prinț șiret,
nu erai bun, voiai numai război.